По "Mignon" Гете

Ци знаєш, де країна тая мила,
Де явір ріс і де калина цвила,
Де Дністер грав, де Галич иечаліє,
Де руський край, де руське серце мліє?
Ци знаєш де, ци знаєш, моя доле? —
Туда, туда піду з тобов, соколе.

Ци знаєш, де там Левова палата,
А в їй мурах вибивана кімната,
Де образи по стінах золочені.
"Де Лев наш, де?" — питають, засмучені.
Ци знаєш де, ци знаєш, моя доле? —
Туда, туда піду з тобов, соколе.

Ци знаєш, де ті сині наші гори,
Де Черемшу де буйного ізвори,
Де рутин цвіт з барвінком зеленіє,
Де божий дух на землю з неба віє?
Ци знаєш де, ци знаєш, моя доле? —
Туда, туда підемо, мій соколе.